

- **dı** III, 324-22 ;
çagır = şarap ; şira. [Rad., Kar., Çağ. ; Rab. ; Müh.].
     I, 363-11, 363-12 ;
     II, 336-28 ;
     III, 286-17, 385-17 ;
 — **ığ** = şaraphı ; şarabı olan.
     I, 494-26 ;
çagır = dar yol, küçük yol, çığır. *Bk : çigir.*
     I, 363-14 ;
çağırla — = şira yapmak ; şira içmek.
     III, 331-17 ;
 — **dı** III, 331-15 ;
 — **r** III, 331-17 ;
çagırlan — = şira veya şarap sahibi olmak.
     II, 267-18 ;
 — **dı** II, 267-16 ;
 — **ur** II, 267-18 ;
çaglan — = börtmek, yarı pişmek — et —
     II, 245-17 ;
 — **dı** II, 245-15 ;
 — **ur** II, 245-16 ;
çagmur = salgam. *Bk : çamgur. Krş. : Rad., Çağ. — çamgur.*
     I, 16-21, 457-7 ;
çagrı = dogan kuşu; çakır kuşu. [Müh. ; Id.].
     I, 421-8, 421-17 ;
     II, 343-16 ;
     III, 332-10 ;
çagrulk = sertleşen, katılan.şan.
     I, 469-19 ;
 — **yér** I, 469-19 ;
çaha = çakmak (Kençekçe).
     I, 9-11 ;
çaxşa — = çagal çuğul etmek, takılan süs eşyası ses vermek.
     III, 286-16 ;
 — **dı** III, 286-12 ;
 — **r** III, 286-16 ;
çaxşak = dağ tepelerindeki taşlık yer.
     I, 469-9 ;

çaxşak = kurutulmuş kaysi, üzüm gibi meyvalar (Karlukça).
I, 469-14 ;

çaxşu = "filiz herç = Lycium,, denilen bir ot ve onun sıkması olup
göz hastalıklarına ilaç yapılır (Öz Türkçe değildir).
I, 423-21 ;

çak = ses anlatan bir söz.
I, 333-13 ;

— **ét** — = ses çıkarmak.
— **ét-medi** I, 333-14 ;

çak = bir şeyin özünü, aynını bildiren kelime ; "tam, işte, aynı,, söz-
leri gibi.
I, 333-5 ;

çak — = çakmak ; eriştirmek (Oğuzca), kışkırtmak. /Rad., Çağ., Ta-
ran., Alt., Leb., Tel., Kaz., Kar. ; Caf. ; Müh. : İd. ; Rab.J.
II, 17-9 ;

— **di** II, 17-3, 17-6, 17-8 ;

— **ar** II, 17-9 ;

— **sa** II, 23-18 ;

— **ip** III, 26-2 ;

çak — = - kuş - aşağı inmek. Bk : **çok** —.
— **ar** III, 46-7 ;

çak çuk = odun, ceviz, kemik gibi şeylerin kırılmasından çıkan ses.
I, 333-10 ;

— — **ét** — = böyle bir ses çıkarmak.

— — **ét-ti** I, 333-12 ;

çakıl — = çakılmak ; ateş çakmak ; eriştirilmek.
II, 133-9 ;

— **di** II, 133-4, 133-6, 133-8, 133-14 ;

— **ur** II, 133-9 ;

çakin — = çakinmak, kendisi için çakmak.
II, 149-19 ;

— **di** II, 149-15 ;

— **ur** II, 149-18 ;

çakır = gök gözlü, çakır gözlü, çakır.
I, 363-15 ;
— **i** I, 363-18 ;

çakis — = çakmakta yardım ve yarış etmek.
II, 104-10 ;

- **di** II, 104-7 ;
— **ur** II, 104-10 ;

çaklan — = calkanmak.
— **ur** I, 513-7 ;

çakmak = çakmak — yakma aracı —. /Rad., Çağ., Taran.; Müh.; Id.; Rab.J.
I, 469-21 ;
II, 17-8, 104-7, 133-4, 149-15, 181-1 ;
III, 26-2 ;

çakrak = kel, daz.
I, 469-12 ;

çakrat — = gözü çakırlaştmak.
II, 334-8 ;
— **ti** II, 334-4 ;
— **ur** II, 334-8 ;

çakrış — = çağrılmak (Oğuzca).
II, 209-4 ;
— **ti** II, 209-2 ;
— **ur** II, 209-4 ;

çaktır — = çaktırmak ; iki kişiyi kıızıştmak.
II, 181-5 ;
— **di** II, 181-1 ;
— **ur** II, 181-5 ;

çal — alaca, kir. /Rad., Tel., Kom., Uyg.; Caf.; Müh.; Id.J.
III, 156-26 ;

çal — = yere çalmak, vurmak, yemek; söz kulağa çalmak. /Rad., Uyg., Kr., Kaz., Kar; Caf.; Id., Hou.J.
II, 24-14 ;
— **di** II, 23-13, 23-15, 23-22, 24-3 ;
— **ur** II, 24-13 ;
— **sa** II, 23-18 ;

çalanğ = gevezelik, bağırın, çalçene,
III, 371-10 ;

— **başı** = çalçene, bağırın kişi.
III, 371-10 ;

çalanğ = yanmış gibi siyah, ot bitmeyen, çorak yer.
III, 371-14 ;

çaldır çaldır = ses ifade eden bir söz.